

Pythagoraslaan 101
Postbus 80300
3508 TH Utrecht

De Minister van Binnenlandse Zaken
en Koninkrijksrelaties
Postbus 20011
2500 EA 's-Gravenhage

Tel. 030-2589111
Fax 030-2522564
<http://www.provincie-utrecht.nl>

VERZONDEN 14 FEB. 2007

Datum 6 februari 2007
Nummer 2007KAB000136i
Uw brief van --
Uw nummer --
Bijlage 1

Sector Kabinet cvdK
Referentie J.J. Eijbersen
Doorkiesnummer (030) 258 24 18
Faxnummer (030) 258 23 12
E-mailadres Jorrit.Eijbersen@provincie-Utrecht.nl
Onderwerp bestuurlijke rapportage

Mijnheer de Minister,

Bijgaand bied ik aan mijn bestuurlijke rapportage crisisbeheersing 2006. De rapportage heeft enige vertraging opgelopen. Hierover is ambtelijk contact geweest met uw ministerie. Ik heb de rapportage opgesteld aan de hand van de Handreiking Bestuurlijke rapportage rampenbestrijding van uw departement.

Vele ontwikkelingen hebben het afgelopen jaar de wereld van de crisisbeheersing bepaald. De voornaamste hiervan is de ontwikkeling van de veiligheidsregio's geweest. Sinds 1 januari 2006 heeft de Veiligheidsregio Utrecht formeel gestalte gekregen. Dit heeft ertoe geleid dat in 2006 veel energie is gestoken op het afstemmen en organiseren van de nieuwe organisatie. Dit is ten dele ten koste gegaan van de kwaliteit van het regionaal beheersplan rampenbestrijding, mede ook omdat door de samenvoeging niet geheel overzichtelijk was op welke wijze de GHOR, regionale brandweer, politie en gemeenten zijn toegerust voor de crisisbeheersing. Daarnaast was het lastig de samenhang in de processen op elkaar af te stemmen en dezelfde kwaliteitscriteria te definiëren.

Ik heb veelvuldig contact gehad met de Veiligheidsregio Utrecht over de kwaliteit van het beheersplan. Het heeft heel wat voeten in de aarde gehad de regio te overtuigen tot het gewenste kwaliteitsniveau te komen. Het beheersplan van de veiligheidsregio Utrecht is dan ook ruim driekwart jaar later aangeboden dan op grond van de Wet kwaliteitsbevordering rampenbestrijding was voorgeschreven.

Gedeputeerde staten van mijn provincie hebben geconstateerd dat dit beheersplan niet in zijn geheel voldoet aan de wettelijke eisen. Gelet op het novum van het beheersplan en de interne focus op de start van de veiligheidsregio hebben gedeputeerde staten besloten geen gebruik te maken van de mogelijkheid de Veiligheidsregio Utrecht uit te nodigen het beheersplan te wijzigen. Reden hiervoor is dat ik namens GS met de Veiligheidsregio Utrecht heb afgesproken dat ultimo begin 2008 een nieuw geactualiseerd beheersplan wordt aangeboden, dat voldoet aan de wettelijke eisen. Hierbij heeft de Veiligheidsregio aangegeven met name aandacht te besteden aan de opmerkingen die zijn gemaakt bij de beoordeling van het beheersplan.

15022007

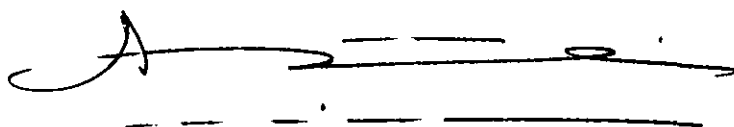
Voornaamste knelpunten in het huidige beheersplan zijn:

- het onderdeel regionale risico-inventarisatie en -analyse op grond waarvan het risicoprofiel wordt bepaald;
- de noodzaak meer zicht te krijgen op het daadwerkelijke niveau van het hulpaanbod op dit moment ten opzichte van de hulpvraag die bepaald wordt op basis van het vastgestelde maatrampscenario. Deze informatie is naar mijn mening namelijk nodig om een goede bestuurlijke afweging te kunnen maken over het gewenste ambitieniveau van de regio;
- De financiële dekking van het beheersplan, waarbij de omslag gemaakt dient te worden van programmabegroting, naar productbegroting. Hierbij heeft de regio overigens in de begroting voor 2007 al een slag gemaakt.
- De concretisering van de beleidsvoornemens in heldere doelstellingen en resultaten.

Inmiddels is gebleken dat de Veiligheidsregio Utrecht heeft geïnvesteerd om de doorontwikkeling in gang te zetten. In de productenbegroting 2007 zijn middelen voor nieuw beleid geoormerkt en er is een aanzienlijk bedrag aan subsidie van het Rijk binnengehaald ter uitvoering van projecten uit het regionaal beheersplan. Bovendien is aangegeven dat voor 2007 een concreet werkprogramma is opgesteld, dat is gekoppeld aan een productenbegroting.

Ik concludeer hieruit de Veiligheidsregio Utrecht de handschoen heeft opgepakt om de crisisbeheersingsorganisatie te verbeteren. Hierbij wil ik niet onopgemerkt laten dat het provinciebestuur en ik hierbij een stimulerende rol hebben gespeeld. De afgelopen jaren heeft de provincie waar noodzakelijk en mogelijk de veiligheidsregio met raad en daad – zowel met financiële middelen als met personele bijstand – bijgestaan. Bovendien heb ik de regio gevoerd op een aantal essentiële dossiers als de gemeentelijke planvorming (model crisisbeheersingsplan en model rampbestrijdingsplan) en de risico-inventarisatie. Deze wijze van samenwerken zal de provincie de komende periode bestendigen.

Met hoogachting,
de commissaris van de Koningin
in de provincie Utrecht,

mr. B. Staal

provincie Utrecht

**Bestuurlijke rapportage
crisisbeheersing 2006
Provincie Utrecht**

**BESTUURLIJKE RAPPORTAGE
CRISISBEHEERSING
2006**

PROVINCIE UTRECHT

15022007

Inhoudsopgave

blz.

Inleiding	4
Deel A: Veiligheidsregio Utrecht	5
Hoofdstukken A.1 en A. 2: Missie en Profiel	5
profiel van de regio	5
Profiel VRU	5
Missie en visie	6
Afstemming	7
Hoofdstuk A.3: Zorgniveau	8
Risico-inventarisatie	8
De beleidsvisie	8
Van risicoprofiel naar zorgniveau	8
Hoofdstuk A.4: Pro-actie en preventie	10
Doelstelling pro-actie en preventie	10
Organisatie	10
Implementatie	11
Inhoudelijke knelpunten en oplossingsrichtingen	11
Hoofdstuk A.5: Preparatie	12
Doelstelling preparatie	12
Rollen en verantwoordelijkheden	12
Beleidsvoornemens	12
Opleiden en oefenen	12
Inhoudelijke knelpunten en oplossingsrichtingen	13
Hoofdstuk A.6: Repressie	14
Rollen en verantwoordelijkheden	14
Hoofdstuk A.7: Nazorg	15
Hoofdstuk A.8: Kwaliteitsborging	16
Visie op kwaliteit	16
Rollen en verantwoordelijkheden	16
Beleidsvoornemens	16
Hoofdstuk A.9: Communicatie	17
Doelstelling communicatie	17
Rollen en verantwoordelijkheden	17
Beleidsvoornemens	17
Organisatie	17
Implementatie	17
Inhoudelijke knelpunten en oplossingsrichtingen	18
Hoofdstuk A.10: Financiën	19

15022007

Deel B: Beheerders waterstaatswerken	20
Hoofdstuk B.1: Preparatie	20
Calamiteitenplannen en calamiteitenbestrijdingsplannen	20
Opleiding en oefening	21
Hoofdstuk B.2: Samenwerking en afstemming	23
Hoofdstuk B.3: Overige informatie	24
Deel C: Nutsbedrijven	25
Deel D: Provincie	26
Hoofdstuk D.1: Toezicht planvorming	26
crisisbeheersingsplannen (incl. deelplannen)	26
Rampbestrijdingsplannen	27
Beheersplannen	28
Organisatieplannen	29
Calamiteitenplannen beheerders waterstaatswerken	29
Hoofdstuk D.2: Samenwerking en afstemming	30
Hoofdstuk D.3: Provinciale crisisbeheersingsorganisatie	31

INLEIDING

In de voorliggende bestuurlijke rapportage wordt een totaalbeeld geschetst van de stand van zaken op het gebied van crisisbeheersing in de provincie Utrecht. Het doel van deze rapportage is een integraal overzicht te bieden, waarbij tevens de bijdrage van de onderscheidene partners in beeld wordt gebracht.

Gelet op de nieuwe ontwikkelingen rond de veiligheidsregio's, waarbij het beleidsveld veiligheid aan vele veranderingen onderhevig is, beschouw ik deze eerste bestuurlijke rapportage onder het nieuwe wetregime als een eerste proeve richting verbetering van de kwaliteit van de crisisbeheersing. Dit betekent dat ik deze rapportage beschouw als een bouwsteen voor de multidisciplinaire samenwerking. Ik acht dit met name van toepassing op de Veiligheidsregio Utrecht (VRU). Derhalve hebben gedeputeerde staten van Utrecht bij de toetsing van het regionaal beheersplan rampenbestrijding enige clementie getoond. De opbouw van de organisatie van de VRU, waarbij de brandweer, GHOR en gemeenten zijn geïntegreerd, heeft een groot beslag gelegd op de capaciteit van de organisatie. Daarbij komt dat de Wet rampen en zware ongevallen (Wrzo) op onderdelen (terecht) hoge eisen stelt aan de kwaliteit van het regionaal beheersplan rampenbestrijding. Het is naar mijn mening dan ook alleszins redelijk de VRU meer tijd te gunnen voor het doorontwikkelen van het beheersplan om daarmee op termijn wel aan alle wettelijke eisen te kunnen voldoen. Met de VRU is afgesproken dat uiterlijk begin 2008 een nieuw beheersplan aan gedeputeerde staten wordt aangeboden.

In deze rapportage is – waar ik dat opportuun acht – in de desbetreffende hoofdstukken mijn visie op deze onderwerpen opgenomen. Als bron voor mijn rapportage heb ik onder meer gebruik gemaakt van het regionaal beheersplan rampenbestrijding¹ en de bestuursrapportage van de VRU.²

Utrecht, januari 2007

de commissaris van de Koningin
in de provincie Utrecht

mr. B. Staal

¹ Veiligheidsregio Utrecht, *Regionaal beheersplan rampenbestrijding* (Utrecht januari 2006).

² Veiligheidsregio Utrecht, *briefnummer 06.530811* (Utrecht oktober 2006).

DEEL A: Veiligheidsregio Utrecht

Hoofdstuk A.1 en A.2 Profiel en Missie

Profiel van de regio

De Veiligheidsregio Utrecht is congruent met de provinciegrenzen. Sinds 1 januari 2006 bestaat de provincie uit 29 gemeenten, waarin 1.171.356 mensen leven in een gebied van ongeveer 144.915 hectare. Hiermee bedraagt de bevolkingsdichtheid 844/km².³

In Utrecht is grote economische bedrijvigheid, met name in de dienstensector. Daarnaast is de handel- en transportsector significant (26,5%). Het wegennet in Utrecht heeft een grote dichtheid; er is zo'n 6500 km weg.⁴ Het aantal vervoersbewegingen over de weg is – mede vanwege de centrale ligging – zeer groot. Hiermee kan Utrecht worden beschouwd als het verkeersknooppunt van Nederland. Daarnaast ligt er een groot spoorwegennet door de provincie, waarbij met name via de stations van Amersfoort en Utrecht veel vervoersbewegingen zijn. Ook wordt de provincie doorkruist door veel (vaar)wegen. Veel transporten met en grootschalig vervoer van giftige en explosieve stoffen doorkruisen de regio. Dit leidt tot een verhoogd risico voor de regio.

Daarnaast zijn in de regio twaalf bedrijven met een verhoogd risico in de zin van het Besluit Risico's en Zware Ongevallen (BRZO). Voor zes hiervan is een Veiligheidsrapport (VR) en een Veiligheidsbeheerssysteem (VBS) verplicht.

Daarnaast is er een verhoogd risico voor overstromingen in de regio. De VRU heeft dit niet in het regionaal beheersplan rampenbestrijding in haar profiel opgenomen. Ik hecht eraan toch het overstromingsrisico als zodanig in het profiel van de regio op te nemen. Met name omdat de mogelijke gevolgen van een overstroming in het dichtbevolkte Utrecht zeer groot zijn. Vanuit de provincie is er daarom ook flankerend beleid om de VRU te ondersteunen. Hier kom ik later op terug.

De regio grenst aan de provincies Gelderland, Flevoland, Zuid-Holland en Noord-Holland. Vanwege de centrale ligging van Utrecht betekent dit dat goede afspraken moeten zijn gemaakt met de omliggende regio's voor zowel het risicoprofiel als voor wat betreft eventuele bijstand. Ook hier kom ik later op terug.

Profiel VRU

De hulpverleningsdiensten van de VRU (Brandweer regio Utrechts Land (BRUL), GHOR en Politie Utrecht) behartigen in een gezamenlijke huisvesting elk hun eigen meld- en alarmeringsprocessen. Daarbij is het gezamenlijke facilitaire bedrijf ondergebracht in de stichting Gemeenschappelijke Meldkamer Utrecht (GMU) Deze voorziening is onderdeel van de VRU en wordt als zodanig ook bestuurlijk aangestuurd. De alarmcentrale 112 valt daarentegen onder het beheer van de Politie Utrecht en is daarmee geen integraal onderdeel van de VRU.

³ Peildatum 1 januari 2005. Bron Centraal Bureau voor de Statistiek en de provincie Utrecht.

⁴ Het betreft hier alleen de Rijkswegen (A-wegen) en de provinciale wegen (N-wegen).

Missie en Visie

De VRU stelt zich ten doel om vanuit de fysieke veiligheid en de kwaliteit van de crisisbeheersing en rampenbestrijding te verbeteren. Hierbij wil de VRU alle inwoners een gelijkwaardig zorgniveau bieden. Het beleid is erop gericht de grootste risico's zoveel mogelijk te beperken. Daarnaast wil de regio zich zo adequaat mogelijk voorbereiden op onvermijdbare rampen en crises. De maatregelen hiertoe worden concreet en resultaatgericht ingevuld, zodat hierover op transparante wijze met de inwoners gecommuniceerd kan worden.

Uitgangspunt van de VRU is dat de veiligheidspartners gezamenlijk invulling geven aan bovengenoemde uitgangspunten. Aangezien de zwakste schakel de sterkte van de gehele keten bepaalt, dienen derhalve al deze partners kwalitatief voldoende toegerust te zijn. Hiertoe investeert de VRU in de (landelijk ingezette) versterkingsprocessen voor de regionale brandweer en de GHOR. Daarnaast geeft de VRU prioriteit aan de versterking van de gemeentelijke processen op grond van het *Actieplan gemeentelijke processen*. Om deze ambities te realiseren hebben alle Utrechtse gemeenten en de regionale hulpverleningsdiensten hun krachten per 1 januari 2006 gebundeld in de VRU.

Doelstelling van de VRU is om op effectieve en efficiënte wijze crises te beheersen door:

- samenhangend beleid te ontwikkelen met betrekking tot de beheersing (voorkomen, voorbereiden en bestrijden) van rampen en crises en samenhangend beleid te ontwikkelen met betrekking tot de noodhulpverlening. Dit wordt vastgelegd in een multidisciplinair werkprogramma;
- Bindende afspraken te maken over de uitvoering van dit beleid door de veiligheidspartners⁵;
- het realiseren van een eenduidige bestuurlijke en samenhangende organisatorische aansturing van de veiligheidspartners, waarbij deze organisatieonderdelen ook afzonderlijk herkenbaar blijven;
- het bundelen van de uitvoerende capaciteit bij de veiligheidspartners op het terrein van crisisbeheersing en noodhulpverlening;
- het realiseren van een eenduidige financiering van de VRU door middel van een programmabegroting en een op elkaar afgestemde planning- en controlsystematiek, waarbij per organisatieonderdeel zichtbaar is wat de resultaten zijn.

Het bestuur van de VRU geeft aan dat zij een hoge ambitie heeft, terwijl de financiële armslag relatief beperkt is. Hierdoor vindt de verwezenlijking van de doelstellingen gefaseerd plaats. Er is derhalve sprake van een groeiprocess.

Ik onderschrijf deze opmerking van het bestuur. Zoals ik ook eerder in mijn rapportages aan u heb aangegeven zie ik de financiële ruimte voor de veiligheidsregio een knelpunt is. In veel gemeenten ligt het bestuurlijk lastig voldoende middelen vrij te maken voor de veiligheidsregio. Beperkte financiën hebben derhalve consequenties voor het ambitieniveau. Daarom heb ik al eerder bij u aangegeven dat het beter zou zijn de middelen voor de veiligheidsregio rechtstreeks toe te kennen via een doeluitkering in het gemeentefonds. Dit voorkomt discussies in gemeenteraden over een wettelijke taak en beschermt burgemeesters die vaak in een spagaat verkeren tussen regio en eigen Raad.⁶

⁵ Hieronder worden in elk geval verstaan de regionale brandweer, de GHOR, de MKA, de Politie Utrecht, de gemeenschappelijke meldkamerfunctie en de gemeentelijke diensten.

⁶ De rapportages d.d. 12 september 2005, nummer 2005KAB000580i en 3 april 2006, nummer 2006KAB000361i

Afstemming

Afstemming over het beheersplan heeft met andere bestuurlijke partners op hoofdlijn plaatsgevonden. Ook met de vier waterschappen die de regio doorkruisen heeft afstemming plaatsgevonden. Ook de Regionaal Militair Commandant (RMC) is bij het afstemmingsproces betrokken geweest. Hierbij teken ik wel aan dat deze afstemming mijns inziens minimaal is geweest. Inhoudelijke afstemming zoals ik deze voor ogen heb – bijvoorbeeld dat de risico-inventarisatie en –analyse van de waterschappen integraal worden overgenomen – zou het karakter moeten hebben van kruisbestuiving. Vooralsnog ontbreekt deze. Dit neemt echter niet weg dat de VRU wel degelijk op ambtelijk niveau afspraken maakt en heeft gemaakt over hoe in de toekomst afstemming kan worden bewerkstelligd.

Ook afstemming met de buurregio's heeft niet voldoende plaatsgevonden. Er is vooralsnog geen regulier (bestuurlijk) gremium dat deze afstemming waarborgt. De regio beschouwt het elkaar toezenden van de beheersplannen als belangrijk onderdeel van de afstemming. Omdat de beheersplannen echter allen in dezelfde periode zijn opgesteld, was dit helaas niet mogelijk deze in voorliggend Utrechts beheersplan te verwerken. Nadat ik dit punt bij de VRU aanhangig heb gemaakt, is de afspraak gemaakt dat deze inhoudelijke afstemming met deze buurregio's plaats zal vinden voor juli 2007.

Ditzelfde geldt voor de inhoudelijke afstemming met de onderscheidene gemeentebesturen. Het onderdeel regionale risico-inventarisatie en -analyse zou – nu in alle gemeentelijke crisisbeheersingsplannen een overzicht van de gemeentelijke risico's en een analyse daarvan zijn opgenomen – naar mijn mening deze op korte termijn aangevuld moeten worden.

Hoofdstuk A.3 Zorgniveau

In het beheersplan is de volgende bestuurlijke afspraak opgenomen:

De hulpverleningsdiensten en de samenwerkende gemeenten in de VRU realiseren in de periode 2006-2009 een operationele prestatie overeenkomend met niveau II uit de rapportage Toepassing Leidraad Operationele Prestatie, met dien verstande dat ultimo 2006 tenminste zorgniveau I (basisniveau) bereikt is. De eventueel bestaande knelpunten in de multidisciplinaire samenwerking en in de afzonderlijke organisaties worden door middel van onder meer planvorming, opleiding en oefening en verbetering paraatheid of bijstandsafspraken opgelost.

Risico-inventarisatie

Het risicoprofiel van het verzorgingsgebied van de regio wordt als uitgangspunt genomen voor het beleid van de VRU. De basis hiervoor bestaat uit het inventariseren en analyseren van de aanwezige risico's. In het verleden werd de capaciteit van de crisisbeheersingsorganisatie bepaald door de omvang van de regio en het inwonertal in samenhang met de beschikbare sterkte van brandweer, politie en GHOR. In de afgelopen jaren heeft onder regie van het ministerie van BZK een omslag in denken plaatsgevonden. Dit heeft sinds 2000 geleid tot een aantal risico-inventarisaties.

- Toepassing Leidraad Maatramp (2001)⁷
- Risico-inventarisatie van inrichtingen met een extern veiligheidsrisico en inrichtingen met gevaarlijke stoffen (2002)⁸
- Inrichtingen met een gebruiksvergunning (2004)⁹

Deze inventarisaties zijn bestuurlijk vastgesteld. Het benodigde zorgniveau voor de regio Utrecht is geïndiceerd op niveau V.

Beleidsvisie

Bestuurlijk is bepaald dat de VRU niet louter in zal zetten op versterking van de repressieve slagkracht om het benodigde zorgniveau te behalen. Met behulp van proactieve en preventieve maatregelen beoogt de regio de risico's te verkleinen. Tot op heden heeft de VRU nog geen proactief en preventief beleid vastgesteld om deze doelstelling te realiseren. De VRU neemt daarentegen wel deel aan diverse projecten – waarin ook de provincie Utrecht participeert – die uiteindelijk zullen uitmonden in een breed gedragen beleid.

Naast de ambitie die bovenaan dit hoofdstuk is vermeld heeft de VRU als beleidvoornemen geformuleerd dat in 2007 het risicoprofiel zal worden herijkt. Gemeenten en hulpverleningsdiensten zullen op basis van dit risicoprofiel en de beschikbare operationele prestaties een herzien besluit nemen over het te realiseren zorgniveau en de wijze waarop dit wordt bereikt.

Van risicoprofiel naar zorgniveau

Het vorenstaande neemt niet weg dat de operationele prestaties van de regio dienen te worden versterkt. Dit vereist een afweging tussen enerzijds dat wat theoretisch nodig is en anderzijds dat

⁷ Regionale Stuurgroep Rampenbestrijding, *Toepassing Leidraad Maatramp regio Utrecht & regio Eemland* (2001).

⁸ Regionale Stuurgroep Rampenbestrijding, *Risico-inventarisatie in het gebied van de Regionale Brandweer Utrecht: inrichtingen met een extern veiligheidsrisico* (2002).

⁹ Veiligheidsregio Utrecht i.o., *Risico-inventarisatie in het gebied van de Veiligheidsregio i.o.: op zoek naar kwetsbare objecten. Inventarisatie en analyse van risico-ontvangers aan de hand van de gebruiksvergunning* (Utrecht 2004).

wat praktisch haalbaar is en wat het uiteindelijke ambitieniveau is; een afweging tussen moeten, kunnen en willen. Het bestuur van de VRU heeft besloten op lange termijn zorgniveau IV na te streven. Voor de kortere termijn (ultimo 2009) heeft het bestuur besloten de operationele prestaties te verhogen tot niveau II.

Ik heb de regio aangegeven dat het onderdeel regionale risico-inventarisatie en -analyse zou moeten worden afgestemd met alle gemeentelijke crisisbeheersingsplannen. Het risicoprofiel dat in het kader van het project Leidraad Maatrap is vastgesteld, zou daarbij gekoppeld moeten worden aan de gemeentelijke risico-inventarisaties. De multidisciplinaire regionale analyse zou daaraan moeten worden toegevoegd. Ook zouden de grensoverschrijdende risico's van omliggende regio's kunnen worden toegevoegd, nadat de onderscheidene beheersplannen op elkaar zijn afgestemd. De regio heeft inmiddels aangegeven deze acties op korte termijn te zullen uitvoeren.

Ook heb ik aandacht gevraagd voor de noodzaak meer zicht te krijgen op het daadwerkelijke niveau van het hulpaanbod op dit moment ten opzichte van de hulpvraag die bepaald wordt op basis van het vastgestelde maatrapscenario. De VRU heeft deze informatie naar mijn mening namelijk nodig hebben om een goede bestuurlijke afweging te kunnen maken over het gewenste ambitieniveau van de regio.

Hoofdstuk A.4 Pro-actie en Preventie

“Uitgaande van het in 2007 e.v. voor het RBR beschikbaar gestelde budget zullen de organisaties de noodzakelijke bijdrage leveren aan het opstellen en uitvoeren van het multidisciplinair beleidsplan pro-actie en preventie.”¹⁰

Vooralsnog is het beleid op het gebied van pro-actie en preventie in de VRU verkokerd. Daar waar de BRUL-organisatie beschikt over een monodisciplinair beleidskader pro-actie preventie¹¹, heeft de GHOR aangegeven dat versterking binnen de eigen gelederen noodzakelijk is. In 2006 waren hiervoor geen financiële middelen beschikbaar. Ook is de politieorganisatie nog niet structureel aangesloten.

Gelet op de financiële dekking is het momenteel niet mogelijk dat alle partners een evenredige bijdrage leveren aan een breed gedragen multidisciplinair beleid. Hiermee kan op zijn vroegst in 2007 worden gestart. Het ontbreken van vastgesteld beleid neemt echter niet weg dat op projectmatige basis wel degelijk wordt samengewerkt. Een integrale en samenhangende gezamenlijke aanpak is echter niet structureel geborgd in de VRU.

Doelstelling pro-actie preventie

Vooruitlopend op een multidisciplinair beleidsplan pro-actie en preventie heeft de VRU enkele doelstellingen geformuleerd, die op projectmatige wijze zullen worden behaald. Ik geef hiervan een opsomming:

- In 2007 worden de projecten, die in het kader van de risico-inventarisatie zijn gedaan (zie hoofdstuk 3), geëvalueerd;
- De VRU zal (blijven) deelnemen aan het Provinciaal Uitvoeringsprogramma Externe Veiligheid (PUEV), zolang hiervoor programmagelden beschikbaar zijn;
- Op grond van een inventarisatie en analyse van de Politie Utrecht wordt multidisciplinair beleid geïnitieerd terzake terreurgevoelige objecten;
- De VRU stelt beleid vast in samenwerking met gemeenten, gecentraliseerde rijkseenheden en waterschappen ter voorkoming en beperking van dijkdoorbraken;
- De risico's in de omliggende regio's worden geïnventariseerd en toegevoegd aan de regionale risico-inventarisatie;
- Op basis van multidisciplinaire en implementatiemethodiek worden de gemeentelijke en regionale risico-inventarisaties op elkaar afgestemd. Tevens wordt een voorziening getroffen voor actualisering en beheer van risico-informatie.

Organisatie

Om uiteindelijk te komen tot een integrale en multidisciplinaire beleidsontwikkeling op het terrein van pro-actie en preventie stelt de VRU dat de individuele hulpdiensten (inclusief de gemeenten) moeten worden versterkt om tot een gelijkwaardig niveau te komen. De sterkte van de keten wordt immers bepaald door de zwakste schakel. De adviesrol van de regionale brandweer zal – in lijn met het kabinetstandpunt veiligheidsregio's – worden versterkt. Ook zullen de waterschappen worden betrokken bij de totstandkoming van het multidisciplinaire beleidsplan.

¹⁰ Veiligheidsregio Utrecht, *Regionaal beheersplan rampenbestrijding* (2006).

¹¹ Brandweer Regio Utrechts Land, *Beleidskader pro-actie en preventie BRUL* (2002).

Om in 2008 daadwerkelijk uitvoering te kunnen geven aan het multidisciplinaire beleidsplan pro-actie en preventie, zal de VRU aandacht besteden aan de wijze waarop de betrokken partners dienen samen te werken. Voor een deel kan dit binnen de constellatie van de VRU, maar deels zal dit met behulp van een netwerkorganisatie moeten worden weergegeven.

Implementatie

De VRU heeft het voornemen in 2007 het multidisciplinair beleidsplan pro-actie en preventie te ontwikkelen en vast te stellen. Eerst in 2008 kan worden overgegaan tot uitvoering van dit beleidsplan. In de tussenliggende periode zal de VRU op projectmatige wijze enkele onderdelen op het gebied van pro-actie en preventie aan nadere analyse en uitvoering onderwerpen.

Inhoudelijke knelpunten en oplossingsrichtingen

Het belangrijkste knelpunt is dat de verschillende partners momenteel niet op hetzelfde niveau zijn toegerust om uitvoering te kunnen geven aan pro-actie- en preventiebeleid. Hiertoe dient in eerste instantie te worden gestreefd naar een gelijkwaardig niveau. Vervolgens kan in gezamenlijkheid worden bezien op welke wijze de VRU invulling zal geven aan een multidisciplinair beleid.

Vanwege de minimale capaciteit bij het bureau GHOR dreigt de bijdrage vanuit de geneeskundige kolom onevenwichtig te zijn ten opzichte van die van brandweer en politie. Een subsidie uit de stimuleringsfonds van uw ministerie en een voorziening in de begroting van de VRU voor 2007 dragen bij aan een mogelijke oplossing.

Hoofdstuk A.5 Preparatie

De afgelopen jaren hebben de hulpverleningsdiensten en gemeenten de nodige voortgang geboekt bij de afstemming en uitwerking van planvorming. In 2005 heeft dit onder meer geresulteerd in een regionaal model crisisbeheersingsplan, dat door alle Utrechtse gemeenten is gebruikt.¹² Ook de VRU heeft hierin een actieve rol gespeeld. Ook is in hetzelfde kader een regionaal model rampbestrijdingsplan ontwikkeld.

Doelstelling preparatie

Gelijktijdig met het regionaal beheersplan rampenbestrijding is het opleidings- en oefenbeleidsplan vastgesteld. De VRU zal in de komende periode uitvoering geven aan dit plan. Daarnaast heeft de VRU de ambitie een multidisciplinair preparatiebeleid op te stellen. De uitgangspunten hiervoor zijn onder de paragraaf *Beleidsvoornemens* geformuleerd.

Rollen en verantwoordelijkheden

De rollen en verantwoordelijkheden van de operationele partners zijn duidelijk. Wel denk ik dat de rollen en verantwoordelijkheden van bijvoorbeeld de waterschappen geborgd dient te worden.

Beleidsvoornemens

Tevens moet voor de volgende punten op het gebied van preparatie beleid worden ontwikkeld:

- Het op elkaar afstemmen van de werkprocessen van de operationele organisaties volgens het beoogde zorgniveau;
- het beheer van de verschillende modelplannen wordt in de organisatie van de VRU ingebed;
- De VRU ontwikkelt een overzicht van op te stellen rampbestrijdingsplannen; Bij grootschalige (gemeentegrensoverschrijdende) risico's zal de VRU hierbij gemeenten ondersteunen;
- De VRU maakt met de omliggende regio's afspraken over bijstandverlening;
- Evaluaties van grootschalige incidenten worden structureel ingebed in de organisatie van de VRU;
- De herziene landelijke GRIP zal worden toegepast in het verzorgingsgebied van de VRU;
- De VRU zal multidisciplinair (operationeel) informatiebeleid ontwikkelen;
- De VRU zal zich multidisciplinair voorbereiden op evenementen en manifestaties.

Opleiden en Oefenen

Reeds sinds 2004 heeft de VRU¹³ een opleidings- en oefenplan ontwikkeld. De achterliggende visie hierbij is dat de VRU werkt met het principe van *OTO*.¹⁴ Dit betekent dat de VRU voorrang geeft aan de opleiding van het personeel, dat vervolgens getraind wordt, waarna pas wordt geoefend. De uitwerking van het opleidings- en oefenbeleid vindt plaats in jaarplannen, waarbij verschillende uitgangspunten worden gehanteerd:

¹² Onder voorzitterschap van de provincie Utrecht is dit model tot stand gekomen.

¹³ De VRU als zodanig bestond destijds nog niet; de activiteiten zijn multidisciplinair in gang gezet door de BRUI, Politie Utrecht en GHOR (VRU i.o.)

¹⁴ Opleiden, Trainen, Oefenen.

- De monodisciplinaire hulpverleningsdiensten zijn verantwoordelijk voor het adequaat opleiden van hun eigen medewerkers;
- Voor gemeentelijke functionarissen biedt de VRU een opleidings- en oefenprogramma aan, waarmee onder meer de kwalitatieve inbreng van de gemeentelijke diensten in de crisisbeheersing gewaarborgd wordt;
- De voorbereiding van de oefeningen (oefenscenario's) wordt gebaseerd op het risicoprofiel in de provincie Utrecht;
- De bevindingen van eerdere oefeningen en de evaluaties hiervan worden gebruikt bij het opstellen van (nieuw) oefenbeleid;
- Rampbestrijdingsplannen van VR-plichtige bedrijven worden één maal per drie jaar beoefend;
- Tenminste één maal per twee jaar wordt aan elke gemeente een multidisciplinaire beleidsteam oefening aangeboden.

Ik ben van mening dat de VRU met het opleidings- en oefenbeleid op de goede weg is. Met name de betrokkenheid van de gemeenten vind ik hierbij een goede ontwikkeling. De ervaring leert dat de meeste operationele diensten voldoende aandacht hebben voor het opleiden en oefenen van hun mensen. Bij gemeenten gaf dit een afwisselender beeld. Met het ingezette beleid wordt gepoogd de kwaliteit van de gemeenten op een gelijkwaardig niveau te krijgen. Inmiddels is – mede dankzij een bijdrage van uw ministerie – de basisopleiding voor gemeentelijke functionarissen in de crisisbeheersing met succes van start gegaan.

Knelpunten en oplossingen

De beschikbare capaciteit voor het inhoudelijk uitvoeren van het opleidings- en oefenbeleid is momenteel gering. Hoewel meerdere gemeentebesturen hebben aangegeven behoefte te hebben aan meer multidisciplinaire oefeningen (één maal per jaar in plaats van per twee jaar), heeft de VRU gelet op de capaciteit moeten besluiten vast te houden aan het oorspronkelijke beleidsvoornemen. De omvang van de te beoefenen gemeentelijke functionarissen (circa 450 functionarissen) is dusdanig groot dat dit enige tijd zal vergen. Daarbij komt dat de VRU beleid ontwikkelt om voorzieningen te treffen om, gelet op het natuurlijke verloop in het personeelsbestand van gemeenten, de kennis en kunde op peil te houden.

Als onderdeel van een mogelijke oplossingsrichting heeft de VRU aangegeven dat de doelmatigheid en effectiviteit van de planvorming tegen het licht wordt gehouden. Er wordt in dit kader onderzocht hoe de planvorming vertaald kan worden naar een document van beperkte omvang, waarin alle principes van de crisisbeheersing ten behoeve van de opleiding van functionarissen worden opgesomd, opdat het makkelijker wordt de uitgangspunten van de crisisbeheersing tussen de oren te krijgen.

Hoofdstuk A.6 Repressie

Over repressie zijn in het regionaal beheersplan rampenbestrijding van de VRU geen expliciete bestuurlijke afspraken gemaakt. Dit neemt niet weg dat ik u graag op dit punt informeer over de stand van zaken.

Rollen en verantwoordelijkheden

In de VRU zijn afspraken gemaakt over opschaling en operationele leiding. Deze zijn vastgelegd in de GRIP, die momenteel wordt herzien op grond van het 'landelijke' model.

Wat betreft de brandweer is het project versterking brandweer in een afrondende fase.

Het operationeel informatiesysteem Multiteam is in ontwikkeling, waarbij de betrokkenheid van de partners toeneemt. Over het algemeen wordt meer aandacht besteed aan informatiemanagement waarbij onder meer de VRU heeft meegewerkt aan een pilot Slachtoffer Volgstelsel (SVS).

De VRU overweegt het Bureau Gemeentelijke Crisisbeheersing (BGC) onder een nieuwe piketregeling te brengen met het doel dat bij een groter incident in de repressieve fase gemeenten kunnen worden ondersteund.

Hoofdstuk A.7 Nazorg

Er zijn geen bestuurlijke afspraken gemaakt over nazorg. In het regionaal beheersplan komt het hoofdstuk nauwelijks aan de orde. Wel heeft de VRU mij geïnformeerd dat bij het gestalte geven aan het *Organisatieplan gemeenten* aandacht zal worden besteed aan de organisatiewijze van het regionale IAC. Hieraan voorafgaand zal de regio in 2007 een gemeentelijk referentiekader ontwikkelen en implementeren.

Hoofdstuk A.8 Kwaliteitsborging

Binnen de organisatie van de VRU zijn het bestuur als de operationele diensten zowel afzonderlijk als gezamenlijk aanspreekbaar op de kwaliteit van de rampen- en crisisbeheersing.¹⁵

In het beheersplan heeft de VRU verwoord dat vanaf 2008 op grond van een gezamenlijk referentiekader de kwaliteitszorg voor rampen- en crisisbeheersing structureel wordt verankerd in de VRU. Dit zal worden gestoeld op de bestaande kwaliteitsmodellen.

Visie op kwaliteit

De kwaliteit van de rampen- en crisisbeheersing wordt bevorderd door planmatige voorbereiding, het provinciaal toezicht, de Inspectie en het regionaal beheersplan zelve. De VRU verwijst in dezen naar het landelijke referentiekader voor rampenbestrijding dat momenteel wordt ontwikkeld. Dit referentiekader zal de VRU vertalen naar de eigen regio, waarin de specifieke eisen op het gebied van kwaliteitszorg in het verzorgingsgebied van de VRU worden betrokken. Dit regionale referentiekader heeft uiteindelijk tot doel inzichtelijk te maken aan welke eisen de hulpverleningsdiensten en de gemeenten gezamenlijk moeten voldoen. In de begroting voor 2007 heeft de VRU hiervoor extra capaciteit vrijgemaakt.

Rollen en verantwoordelijkheden

Met de vorming van de VRU is het bestuurlijk en organisatorische kader bepaald om de samenwerking te bevorderen. Hierbij is uitgangspunt de kwaliteit van de crisisbeheersingsorganisatie te verbeteren. Vooralsnog zijn de kwaliteitsnormen grotendeels monodisciplinair vastgesteld. Zo werkt de Politie Utrecht volgens het INK-model (Instituut Nederlandse Kwaliteitszorg), de GHOR volgens de methodiek van het HKZ-model (Harmonisatie Kwaliteitsbevordering Zorgsector), terwijl de regionale brandweer het referentiekader Project Versterking Brandweer (PVB) hanteert.

Beleidsvoornemens

Er wordt naar gestreefd om op eenduidige wijze inzicht te geven in de te leveren prestaties. Hierbij neemt de VRU zich voor te ontwikkelen:

- een bestuurlijk- en managementsrapportagesysteem, waarin de voortgang van de uitvoering van het beheersplan wordt vastgelegd;
- een regionaal referentiekader op basis van het landelijk ontwikkelde referentiekader voor rampenbestrijding en crisisbeheersing;
- kentallen, waarmee de prestaties op het gebied van rampenbestrijding, crisisbeheersing en noodhulpverlening kunnen worden gemeten.

Daarnaast wordt momenteel met steun van uw ministerie een multidisciplinaire evaluatiesystematiek ontwikkeld.

In 2005 heeft de Inspectie Openbare Orde en Veiligheid de regio onderzocht met de Algemene Doorlichting Rampenbestrijding. De IOOV heeft hiertoe een aantal aanbevelingen gedaan om de kwaliteit te verbeteren. De VRU heeft deze verbeterpunten in 2006 ter hand genomen. In 2007 zal de IOOV opnieuw de VRU doorlichten.

¹⁵ Veiligheidsregio Utrecht, *Regionaal beheersplan rampenbestrijding* (2006) p. 25.

Hoofdstuk A.9 Communicatie

Doelstelling communicatie

Vanaf 2007 zal de VRU een samenhangend communicatiebeleid ontwikkelen. De risico- en crisiscommunicatie maken hier onderdeel van uit. Om dit te bereiken stelt de VRU extra capaciteit beschikbaar. Vooruitlopend op structurele inbedding van het risico- en communicatiebeleid levert de VRU (via het Bureau Gemeentelijke Crisisbeheersing) ondersteuning aan gemeenten op basis van een werkplan. De VRU is voor zover bekend de enige veiligheidsregio met een functionaris die speciaal voor risico- en crisiscommunicatie is aangetrokken.

Rollen en verantwoordelijkheden

Op het gebied van crisiscommunicatie is in de afgelopen jaren onder mijn regie reeds een aantal concrete zaken bereikt. Zo is er een convenant voorlichting in crisissituaties tussen de Utrechtse burgemeesters en mij – hierin verplichten gemeenten elkaar tot het leveren van bijstand (poolvorming) – en een convenant met RTV-Utrecht over hun inzet als calamiteitenzender. In het Utrechtse is het initiatief genomen voor een landelijke database voor crisiscommunicatieadviseurs voor de overheid, instellingen en bedrijfsleven.

Beleidsvoornemens

De VRU zal de komende jaren doelstellingen formuleren aangaande risico- en communicatiebeleid. Hiervoor hanteert de VRU enkele uitgangspunten op welke wijze hieraan gevolg zal worden gegeven. In het werkplan van de VRU is inmiddels een aantal zaken ter hand genomen. Concreet leidt dit op termijn tot de volgende resultaten:

- moderne middelen om de burgers te kunnen waarschuwen ten tijde van crises (door bijvoorbeeld sms-berichten);
- gezamenlijke oefeningen met RTV-Utrecht;
- het actualiseren van het draaiboek Crisiscommunicatie;
- afstemming met en beoefening van de communicatieprocedures en –processen met gelieerde organisaties als waterschappen, Defensie en zorginstellingen;
- de ontwikkeling van een woordvoerdersprotocol;
- het ontwikkelen van een handreiking voor gemeenten voor de systematische implementatie van risicocommunicatie.

Organisatie

De VRU heeft de organisatie op orde. De gedegen netwerkanalyse alsmede de implementatie van de voorlichterspool zijn hiervan een goed voorbeeld.

Implementatie

De voorwaarden voor de implementatie zullen worden vervat in het beleidsplan dat in de loop van 2007 zal worden vastgesteld.

Inhoudelijke knelpunten en oplossingsrichtingen

Geen opmerkingen.

Hoofdstuk A.10 Financiën

De beleidsvoornemens voor 2006 zijn gedekt in de programmabegroting 2006. Voor de daaropvolgende jaren is vooralsnog uitgegaan van de meerjarenraming zoals opgenomen in de programmabegroting 2006. Vanaf 2007 wordt jaarlijks in de begroting de afweging gemaakt tussen de beschikbare middelen en de in het regionaal beheersplan rampenbestrijding uitgesproken ambities.

Ten gevolge van de opstartfase van de VRU is er thans een beperkte samenhang tussen enerzijds de beleidsvaststelling en anderzijds de begrotingsvaststelling. Zo heeft als het Algemeen Bestuur de begroting in juli 2006 vastgesteld, terwijl het uitvoeringsprogramma na de zomer van 2006 is vastgesteld. De integratie van met de planning- en controlcyclus kan derhalve pas in de begroting van 2008 worden bestendigd.

Gemeenten hebben voor 2006 een bedrag ad. € 470.000,= (circa € 0,40 per inwoner) voor het in het leven roepen van het Bureau Gemeentelijke Crisisbeheersing. Voor 2007 is € 495.000,= (circa € 0,42 per inwoner) meer begroot voor de uitvoering van het beheersplan.

Inmiddels heeft de Veiligheidsregio aangegeven dat voor 2007 een concreet werkprogramma is opgesteld, dat wordt gekoppeld aan een productenbegroting.

Deel B: Waterstaatswerken

Hoofdstuk B.1 Calamiteitenplannen

Op grond van de bevoegdheden uit de Waterstaatswet 1900 (paragraaf 17: Voorzieningen inzake voorbereiding op en optreden bij gevaar) hebben Gedeputeerde Staten van Utrecht een toezichthoudende taak richting beheerders van waterstaatwerken. Het provinciebestuur beoordeelt de calamiteitenplannen en het oefenbeleid van zes beheerders wiens beheergebied valt binnen de provinciale grenzen, of wiens calamiteitenbeheer effect heeft op de veiligheid binnen de provincie Utrecht. Dit zijn:

1. Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden (HDSR);
2. Hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht (AGV);
3. Waterschap Vallei en Eem (WVE);
4. Waterschap Rivierenland (WR);
5. Rijkswaterstaat Utrecht (RWS DUT);
6. Rijkswaterstaat Oost-Nederland (RWS DON);

Voor alle waterbeheerders wordt het toezicht op grond van paragraaf 17 in afstemming met de buurprovincies Noord-Holland, Gelderland en Zuid-Holland uitgevoerd. RWS IJsselmeergebied heeft geen waterkeringen in de provincie Utrecht en valt dan ook buiten deze beschouwing. Deze dienst vervult overigens wel een belangrijke rol in de calamiteitszorg voor de provincie door de waarschuwingdienst voor hoge waterstanden op het Gooi- en Eemmeer. Op dit onderdeel is er afstemming met de provincie Flevoland als betrokken toezichthouder.

Calamiteitenplannen

Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden (HDSR)

Het calamiteitenplan is in september 2004 door het bestuur van HDSR vastgesteld. Het calamiteitenplan bevat vijf bestrijdingsplannen:

- Hoog Buitenwater
- Regionale Keringen
- Wateroverlast
- Waterkwaliteit
- Zuiveringstechnische Werken

Gedeputeerde Staten van Utrecht hebben het plan getoetst. Verbeteringen en aanvullingen worden met de eerstvolgende actualisatie van het calamiteitenplan meegenomen. Deze vindt in 2007 plaats.

Hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht (AGV)

Het bestuur van AGV/Waternet heeft het calamiteitenplan in december 2005 vastgesteld. Het plan bevat een uitwerking op hoofdlijnen van 23 scenario's. Daarnaast beschikt het hoogheemraadschap over acht specifieke bestrijdingsplannen en draaiboeken, die bestemd zijn voor medewerkers van de calamiteitenorganisatie. Het bestrijdingsplan voorziet in:

- waterkering
- hoogwater op de boezem
- hoogwater in de polders
- watertekort/droogte/warmte
- waternverontreiniging

- vaarwegongeval
- riolering
- drinkwater

Het calamiteitenplan is door GS getoetst, waarbij is afgesproken dat AGV/Waternet aangegeven verbeteringen en aanvullingen meeneemt bij de actualisering van het bestaande calamiteitenplan.

Waterschap Vallei en Eem (WVE)

Het calamiteitenplan is in december 2003 vastgesteld. Het bevat zes bestrijdingsplannen:

- Hoog Buitenwater Nederrijn
- Hoog Regionale Keringen
- Wateroverlast
- Waterkwaliteit
- Zuiveringstechnische Werken.

Gedeputeerde Staten van Utrecht hebben het plan getoetst. Verbeteringen en aanvullingen worden met de eerstvolgende actualisatie van het calamiteitenplan meegenomen. Deze vindt in 2007 plaats.

Waterschap Rivierenland (WR)

Het waterschap Rivierenland is op 1 januari 2005 ontstaan uit een fusie. In 2004 zijn voorbereidingen getroffen om tot één calamiteitszorgsysteem na de fusie te komen. In januari 2005 is dit nieuwe calamiteitszorgsysteem door het dagelijks bestuur vastgesteld. Het calamiteitenplan is in december 2006 bestuurlijk vastgesteld. Op dit moment worden de supplementen uitgewerkt en het plan wordt naar verwachting in het voorjaar van 2007 ter toetsing aangeboden.

Rijkswaterstaat Utrecht (RWS DUT)

In juli 2006 is het calamiteitenplan RWS Utrecht vastgesteld. Voor de natte waterstaat wordt onderscheid gemaakt in dertien calamiteitsscenario's. Hiervoor is een aantal bestrijdingsplannen/draaiboeken opgesteld. Gedeputeerde staten van zowel Noord-Holland als Utrecht hebben inmiddels het toetsingsproces in gang gezet.

Rijkswaterstaat Oost-Nederland (RWS DON)

Het ontwerp calamiteitenplan Water en Scheepvaart, Wegen & Verkeer is in januari 2007 voor commentaar aangeboden aan het Utrechtse provinciebestuur. Het is de verwachting dat het plan eind 2007 kan worden vastgesteld en definitief ter toetsing kan worden aangeboden.

Opleiding en Oefening

Het provinciebestuur van Utrecht heeft de gehouden oefeningen van de betrokken waterbeheerders tussen 2003 en september 2006 geïnventariseerd. Bij deze inventarisatie is onderscheid gemaakt tussen ambtelijk-bestuurlijk oefenen en operationeel oefenen. In dit overzicht wordt geen waardeoordeel over de kwaliteit van de oefeningen gegeven. Het overzicht is gebaseerd op informatie van de waterbeheerders.

Overzicht Calamiteitenoefeningen 2003-2006

	2003		2004		2005		2006	
	ambtelijk/bestuurlijk	operationeel	ambtelijk/bestuurlijk	operationeel	ambtelijk/bestuurlijk	operationeel	ambtelijk/bestuurlijk	operationeel
HDSR	ok	ok	ok	ok	ok	ok	ok	ok
HH Amstel, Gooi en Vecht/Waternet	onb	onb	ok	ok	ok	ok	ok	ok
WS Vallei en Eem	ok	ok	ok	ok	ok	ok	-	-
WS Rivierenland	ok	ok	ok	ok	ok	ok	ok	ok
RWS dienst Utrecht	ok	ok	ok	ok	ok	ok	ok	-
RWS dienst Oost-Nederland	onb	onb	onb	onb	onb	onb	onb	onb

Het overzicht laat zien dat er regelmatig wordt geoefend. Hierbij wordt zowel het ambtelijke-bestuurlijke deel geoefend als het operationele deel. Uit de rapportages van de beheerders van waterstaatwerken blijkt dat het operationeel oefenen varieert van het controleren van (nood) keringen tot multidisciplinair oefenen waarbij verschillende gemeenten en/of andere waterbeheerders, hulpdiensten en provincie zijn betrokken. Dit laatste geschiedt overigens minder frequent. Een aantal waterbeheerders heeft een oefenplan waarin de oefeningen structureel worden gepland en wordt voorzien in structurele training van medewerkers.

Ik heb geconstateerd dat afgelopen jaar waterbeheerders, gemeenten en veiligheidsregio elkaar beter hebben gevonden in de afstemming met betrekking tot de voorbereiding op watercalamiteiten. Met name voor het ramptype overstromingsrisico is meer aandacht. Ook neem ik de tendens waar dat kennis tussen de waterbeheerders, gemeenten, VRU en provincie beter wordt uitgewisseld. Waterbeheerders dragen actief bij aan de totstandkoming van rampbestrijdingsplannen ten behoeve van overstromingen. Er zijn structurele afspraken tussen waterbeheerders en een aantal gemeenten voor overleg over risico's en calamiteiten. Toch moet met name samenwerking en de regionale afstemming over watercalamiteiten nog verder worden verbeterd. Zie hierover mijn opmerkingen voor wat betreft de inhoudelijke afstemming over de risico-inventarisatie en -analyse in deel A.

Hoofdstuk B.3

Overige opmerkingen

Met betrekking tot de organisatorische voorbereiding op overstromingsrisico's is mijns inziens veel voortgang geboekt. Dit neemt echter nadrukkelijk niet weg dat nog een wereld te winnen is. Het provinciebestuur en ik zullen hiervoor dan ook blijvend aandacht vragen. Korthedshalve verwijs ik naar mijn rapportages d.d. 12 september 2005, nummer 2005KAB000580i en 3 april 2006, nummer 2006KAB00036li.

Deel C: Nutsbedrijven

In 2005 is onder regie van de provincie Utrecht in samenwerking met alle betrokken partners het rapport *Afschakelen, van vitaal belang* verschenen.¹⁶ Met Hiermee is voldaan aan de wens van het Rijk om op decentraal niveau de landelijk vastgestelde afschakelcriteria verder in te vullen en wel zo dat deze zijn toegespitst op de eigen regio.

Dit doel is bereikt door het in beeld brengen van de knelpunten die in het gebied van de provincie Utrecht voorkomen bij afschakeling van elektriciteit conform het afschakel- en herstelplan van ENECO NetBeheer. Het belangrijkste resultaat is een aangepast afschakel- en herstelplan (hierna te noemen afschakelplan). Hiervan kan worden gezegd dat de vitale objecten en belangen in de provincie Utrecht in kaart zijn gebracht. Daarnaast zijn de maatschappelijke belangen meegewogen die in het geding komen bij oplopend tekort aan elektriciteit. Het rapport en het afschakelplan zijn onder de decentrale overheden in de provincie Utrecht verspreid en is passief openbaar.

De conclusie van dit rapport is dat bij decentrale overheden bestaat behoefte aan goede communicatie met de netbeheerder over mogelijke elektriciteitsstoringen en afschakelplannen. Dit betreft zowel communicatie over het nieuwe afgestemde afschakelplan als ook de communicatie op het moment dat zich een calamiteit met elektriciteitsvoorziening voordoet. De minister van Economische Zaken heeft aangegeven dat het de verantwoordelijkheid van de regionale netbeheerders en de decentrale overheden is de onderlinge communicatie over afschakelplannen af te stemmen en expliciet onderdeel te laten uitmaken van het afschakelplan.¹⁷ Zodra de dreiging van een mogelijke calamiteit actueel wordt zal TenneT een landelijk communicatietraject in gang zetten en zal de ENBU dit vanuit haar ressort doen. De ENBU heeft in haar gebied de taak de overheden en het publiek te informeren. De decentrale overheden zullen door tussenkomst van de commissaris van de Koningin op de hoogte worden gebracht. De crisisbeheersingsorganisatie wordt geïnformeerd door de Gemeenschappelijke Meldkamer Utrecht (GMU).

De netbeheerder is verantwoordelijk voor het informeren van burgers en bedrijven over het afschakelplan en de consequenties die dit plan voor deze betrokken heeft. De ENBU heeft besloten, in overleg met ons, nu geen actieve publiekscampagne te voeren. De voornaamste reden voor deze beslissing is de kleine kans dat afschakelen naar aanleiding van een periode van langdurige hitte en droogte zich zal voordoen.

Aan het verschijnen van dit rapport kan een zekere communicatiewaarde worden toegekend. Niet alleen zijn overheden bij deze op de hoogte van het afgestemde afschakelplan in de veiligheidsregio Utrecht, maar ook kunnen zij zich op decentraal niveau voorbereiden op eventuele calamiteiten in de elektriciteitsvoorziening als onderdeel van het gemeentelijk crisisbeheersingsplan (onderdeel risico inventarisatie en analyse).

¹⁶ Veiligheidsregio Utrecht i.o., *Risico-inventarisatie in het gebied van de Veiligheidsregio i.o.: afschakelen, van vitaal belang* (Utrecht 2005).

¹⁷ Brief d.d. 5 augustus 2004 van de minister van EZ, *Structurele maatregelen elektriciteitsproductie in tijden van hitte en droogte*, nr. ME/EP/RE/4050769.

Deel D: Provincie

Hoofdstuk D.1 Toezicht planvorming

crisisbeheersingsplannen

De afgelopen jaren hebben gemeenten in de provincie Utrecht regelmatig te maken gehad met gebeurtenissen die niet het karakter van een 'traditionele ramp' hadden, maar waar wel is gewerkt volgens de structuur van het oude rampenplan (onder meer de MKZ-crisis, de terroristische dreiging, en de Aviaire Influenza). Daarom is ervoor gekozen een plan te ontwikkelen dat ook in geval van 'crises' of de dreiging daarvan van nut zou kunnen zijn. Om deze reden wordt in Utrecht gesproken van het crisisbeheersingsplan in plaats van een rampenplan. Het crisisbeheersingsplan voldoet uiteraard aan de Wet rampen en zware ongevallen (Wrzo) en kan daardoor als rampenplan in de zin van artikel 3 eerste lid van de Wrzo worden aangemerkt.

Op verzoek van de Utrechtse burgemeesters is onder mijn regie een model crisisbeheersingsplan ontwikkeld. Alle burgemeesters hebben zich gecommitteerd het gemeentelijk crisisbeheersingsplan conform dit model uit te werken. Alle partners in de crisisbeheersing in de provincie Utrecht zijn betrokken geweest bij de totstandkoming van het model, dat in principe voldoet aan het toetsingskader dat u bij Algemene Maatregel van Bestuur hebt vastgesteld. Omdat de provincie actief betrokken is geweest bij de totstandkoming, kunnen de gemeentelijke crisisbeheersingsplannen – mits uitgewerkt conform het model – de provinciale toets der kritiek doorstaan.

De actieve betrokkenheid van de provincie bij de totstandkoming van het regionale model crisisbeheersingsplan heeft er mijns inziens toe geleid dat de kwaliteit van de planvorming in mijn provincie sterk verbeterd is. Uiteraard ga ik hierbij niet voorbij aan de geweldige inzet die gemeenten en hulpdiensten vanuit hun expertise hebben gepleegd om deze kwaliteitsslag te maken. Mijn ervaring is dat het gezamenlijk optrekken bij de totstandkoming van het Utrechtse model de werkelijke waarde van de invoering van de Wet kwaliteitsbevordering rampenbestrijding (Wkr) is geweest. Hoewel in theorie de betrokkenheid van de provincie vanuit haar wettelijke toezichthoudende taken en bevoegdheden het gevaar van dubbele petten met zich meebrengt, zie ik in de praktijk dat deze dubbelfunctie wel degelijk vruchten afwerpt.

Alle Utrechtse gemeenten hebben binnen de wettelijke termijn de crisisbeheersingsplannen ter toetsing voorgelegd aan gedeputeerde staten. Hierbij moet ik wel een kanttekening plaatsen dat een uitzondering is gemaakt voor de vijf gemeenten die sinds 1 januari 2006 de nieuwe gemeente Utrechtse Heuvelrug vormen. Deze gemeente heeft een half jaar later het crisisbeheersingsplan ter toetsing aangeboden. Aan één gemeentelijk crisisbeheersingsplan hebben gedeputeerde staten van Utrecht in eerste instantie goedkeuring onthouden. Deze gemeente heeft korte tijd later een herzien crisisbeheersingsplan ingediend dat aan de wettelijke eisen voldoet.

Bevindingen

Hoewel de meeste plannen op hoofdlijnen voldoen aan de wet en het provinciale toetsingskader en een aanzienlijke kwaliteitsslag in de planvorming heeft plaatsgevonden, is op een aantal punten kwaliteitverbetering noodzakelijk. De kwaliteit van alle crisisbeheersingsplannen beschouwende, neem ik een rode draad waar, waarover ik u graag informeer.

Risico-inventarisatie en -analyse

Hoewel een goede risico-inventarisatie en –analyse geen novum is in de crisisbeheersing, lijkt het dat veel gemeenten hiermee worstelen. Een groot niveauverschil is dan ook waarneembaar. Door de bank genomen wordt relatief weinig aandacht besteed aan het crisistype overstroming, waarbij niet of nauwelijks gebruik wordt gemaakt van het Hoogwater Informatiesysteem (HIS). Dit terwijl het maatramptype overstromingen in het Utrechtse uitermate hoog scoort. Uiteraard heeft het provinciebestuur hiervoor aandacht gevraagd bij zowel de gemeentebesturen als de Veiligheidsregio Utrecht.

Afstemming

Uit de crisisbeheersingsplannen blijkt dat afstemming op regionaal niveau heeft plaatsgevonden, maar op een aantal punten wordt gemist dat er kruisbestuiving tussen de verschillende planvormen (beheersplan, calamiteitenplannen etc.) heeft plaatsgevonden. Hiervoor heeft het provinciebestuur begrip getoond, omdat ook deze planvorming ten gevolge van de Wet kwaliteitsbevordering rampenbestrijding (Wkr) een novum is. Wel heeft het provinciebestuur erop aangedrongen dat de komende periode wordt benut alsnog deze afstemming te bewerkstelligen.

Cultureel erfgoed

Als gevolg van de invoering van de Wkr dienen de crisisbeheersingsplannen ook aandacht te schenken aan de bescherming van cultureel erfgoed in geval van bedreiging van deze collectie. Hoewel in het provinciale toetsingskader een verwijzing is opgenomen naar hulpmiddelen voor het opstellen van calamiteitenplannen voor collectiebeherende instellingen en specifiek voor archieven, is in de crisisbeheersingsplannen geen aanduiding of verwijzing opgenomen naar het bestaan van een dergelijk plan voor het veiligstellen van cultureel erfgoed. Hierbij moet ik opmerken dat in het model crisisbeheersingsplan – waarbij de provincie zoals gezegd bij het opstellen betrokken is geweest – ook de passage over het cultureel erfgoed over het hoofd is gezien. Aangezien het provinciebestuur heeft aangegeven dat dit model – mits conform uitgewerkt – ‘toetsingsproof’ is, hebben gedeputeerde staten dit niet als hard toetsingscriterium in hun overwegingen meegenomen. Inmiddels heeft het Bureau Gemeentelijke Crisisbeheersing van de Veiligheidsregio Utrecht in samenspraak met de provincie een concept plan van aanpak gemaakt deze omissie te herstellen.

Inmiddels hebben de gemeenten de handen ineen geslagen en wordt het model crisisbeheersplan geactualiseerd. Bovendien wordt hierbij onder regie van de VRU uitgegaan van een gezamenlijk opleidings- en oefenbeleid voor gemeentelijke functionarissen op grond van dit herziene model crisisbeheersingsplan. Ik vind dit een uitstekende ontwikkeling.

Rampbestrijdingsplannen

Alle reeds bestaande rampbestrijdingsplannen voldoen aan de Wrzo. In Utrecht zijn dit op het ogenblik twaalf plannen. Het betreft hier vrijwel alle inrichtingen in de provincie Utrecht waar de BRZO 1999 op van toepassing is. Voor één PBZO-bedrijf is nog geen rampbestrijdingsplan ontwikkeld. Reden hiervan is dat dit bedrijf op korte termijn haar activiteiten buiten de provincie zal voortzetten.

Bij de toetsing van de crisisbeheersingsplannen hebben gedeputeerde staten een redelijk goed overzicht gekregen van het totaal aantal te ontwikkelen rampbestrijdingsplannen. Inmiddels is ook een rampbestrijdingsplan ontwikkeld voor het overstromingsrisico in de Gelders Vallei. Punt van lichte zorg is dit rampbestrijdingsplan vooralsnog niet voldoet aan de wettelijke eisen. Dit neemt echter niet weg dat een belangrijkste eerste stap is gezet. Onder regie van de VRU zal dit

rampbestrijdingsplan verder worden ontwikkeld. Hierover zal ik u op korte termijn separaat informeren.

Het de periode juli 2005 – augustus 2006 heb ik acht rampbestrijdingsplannen getoetst. Deze voldoen allemaal aan de minimale wettelijke eisen. Wel heb ik bij alle rampbestrijdingsplannen de burgemeester gewezen op verbeterpunten. Deze worden bij de volgende ronde bij de toetsing betrokken. Op deze wijze wordt de kwaliteit van de crisisbeheersing gewaarborgd. De rampbestrijdingsplannen zijn allen binnen de wettelijke termijn door mij beoordeeld. Momenteel heb ik zeven rampbestrijdingsplannen in behandeling. Het betreft hier rampbestrijdingsplannen voor drie LPG-stations, voor de Neder-Rijn en Lek, voor de doorbraak van de dijkkring Vallei en Eem, voor het spooreplacement bij Breukelen en het bedrijf Sigma Kalon.

Beheersplannen

De totstandkoming van het beheersplan heeft veel voeten in de aarde gehad. Door de vorming van de veiligheidsregio en de opstart van de daarbij behorende (ambtelijke) organisatie is pas laat een begin gemaakt met het beheersplan. Helaas bleek het daardoor niet meer mogelijk het beheersplan voor 1 juli 2005 bestuurlijk te laten vaststellen. De provincie heeft de projectgroep die was belast met de totstandkoming van het beheersplan ambtelijk geadviseerd. Hierbij is uiteraard het toetsingskader als uitgangspunt genomen. Meerdere malen is hierbij aangegeven dat een verbeteringslag diende plaats te vinden wilde het beheersplan de provinciale toets der kritiek kunnen doorstaan. Dit proces heeft de tweede helft van 2005 plaatsgevonden. Uiteindelijk heeft bestuurlijke vaststelling van het beheersplan op 11 januari 2006 plaatsgevonden. Op 15 maart 2006 is het beheersplan ter toetsing aangeboden aan gedeputeerde staten van Utrecht.

Het beheersplan ziet er op het eerste gezicht goed uit en de beleidsvoornemens zijn concreet en gekoppeld aan een jaartal. Het is aan het plan af te lezen dat zowel monodisciplinair als multidisciplinair veel energie, tijd en geld is gestoken in de verbetering van de crisisbeheersingsorganisatie. Door de activiteiten die in het regionaal beheersplan worden aangekondigd is wel de verwachting uitgesproken dat deze verbeteringslag de komende jaren verder zal worden doorgezet. In het regionaal beheersplan worden analyses gemaakt over het huidige operationele niveau van de regio ten opzichte van het niveau dat wenselijk is. Mijns inziens is de keuze voor een gefaseerde aanpak om het gewenste niveau te behalen juist. Opvallend is dat de rol van de gemeenten veel aandacht krijgt, met name doordat de Veiligheidsregio een eigen Bureau Gemeentelijke Processen kent. Hierin is de Utrechtse veiligheidsregio – voor zover ik kan overzien – uniek en u vervult hiermee een positieve voortrekkersrol in Nederland.

Conform artikel 9 van de Wet rampen en zware ongevallen hebben gedeputeerde staten van Utrecht getoetst of het regionaal beheersplan voldoet aan de wettelijke eisen van het Besluit kwaliteitseisen planvorming rampenbestrijding. Op ambtelijk niveau is bij de totstandkoming van het regionaal beheersplan op diverse momenten overleg geweest over conceptplannen. Daarnaast is het conceptverslag van bevindingen besproken in een ambtelijk overleg met medewerkers van de Veiligheidsregio. Hierbij is de VRU in de gelegenheid gesteld te reageren op het conceptverslag van bevindingen en deze reactie is in het definitieve verslag opgenomen.

Gedeputeerde staten hebben geconstateerd dat het regionaal beheersplan op verschillende onderdelen nog niet voldoet aan de eisen die de wet stelt. Hierbij is meegewogen dat ook bij beheersplannen van zo goed als alle andere regio's in Nederland dit het geval is. Gelet op het

dat het regionaal beheersplan een nieuw plan is binnen de voorbereiding van de rampenbestrijding en dat de organisatie van de Veiligheidsregio bij het opstellen van dit plan nog in opbouw was, is er begrip getoond voor het feit dat het beheersplan op onderdelen doorontwikkeld moet worden en dat hiervoor meer tijd nodig is.

Gedeputeerde staten hebben met de VRU afgesproken dat in het kader van deze doorontwikkeling het beheersplan eerder zal worden geactualiseerd dan de wettelijke termijn waarop dat in elk geval dient te geschieden.¹⁸ Hierbij is expliciet de termijn van twee jaar geopperd. Van de te verbeteren onderdelen is naast de risico-inventarisatie en –analyse (zie hoofdstuk 3 van deze rapportage) aandacht gevraagd voor de noodzaak meer zicht te krijgen op het daadwerkelijke niveau van het hulpaanbod op dit moment ten opzichte van de hulpvraag die bepaald wordt op basis van het vastgestelde maatrampscenario. Deze informatie is naar mijn mening namelijk nodig om een goede bestuurlijke afweging te kunnen maken over het gewenste ambitieniveau van de regio.

Het is mij gebleken dat de VRU inmiddels heeft geïnvesteerd om de doorontwikkeling in gang te zetten. In de productenbegroting 2007 zijn middelen voor nieuw beleid geoormerkt en er is een aanzienlijk bedrag aan subsidie van het Rijk binnengehaald ter uitvoering van projecten uit het regionaal beheersplan. Bovendien heeft de Veiligheidsregio aangegeven dat voor 2007 een concreet werkprogramma is opgesteld, dat is gekoppeld aan een productenbegroting.

Organisatieplannen

Er zijn geen organisatieplannen toegezonden aan mij dan wel het provinciebestuur. Ik onthoud mij derhalve op dit punt van een oordeel.

Calamiteitenplannen beheerders waterstaatswerken

Hiervoor verwijst ik graag naar deel C van mijn rapportage.

¹⁸ Op grond van de Wet rampen en zware ongevallen is deze termijn 4 jaar. In concreto zou dit betekenen dat eerst in 2010 een nieuw beheersplan zou worden vastgesteld.

Hoofdstuk D.2 Samenwerking en afstemming

Samenwerking en afstemming beschouw ik als een van de belangrijkste speerpunten van het beleid van zowel het provinciebestuur als van mij als commissaris van de Koningin. Ik zie hierin ook een belangrijke meerwaarde, die zeer geapprecieerd wordt door de partners in de crisisbeheersing. Dit beleid is erop gericht om vanuit de toezichhoudende rol zoveel mogelijk probleemoplossend de kwaliteit van de crisisbeheersing in de provincie Utrecht te bevorderen. Ik noem hierbij als voorbeelden het project risico-inventarisatie, het project model rampbestrijdingsplan en het project model crisisbeheersingsplan. Hierbij worden uiteraard de eigen verantwoordelijkheden en bevoegdheden van de betrokken partners niet uit het oog verloren. De samenwerking met de gemeenten, de VRU, de waterschappen, het Regionaal Militair Commando en andere overheidsinstelling¹⁹ heeft zijn vruchten afgeworpen. Hierbij is veelal gewerkt onder het adagium 'Samen staan we sterker'.

Vanuit de provincie worden niet alleen financiële middelen ter beschikking gesteld om de kwaliteit van de crisisbeheersing te verbeteren, maar ook wordt menskracht vanuit mijn kabinet geleverd om te participeren in diverse projecten. Hiermee worden expertise, kennis en kunde van de verschillende betrokken partners gebundeld, waardoor zowel kwantitatief als kwalitatief goede resultaten worden geboekt.

Mijn ervaring is dat de provincie als netwerkorganisatie de afgelopen jaren vele projecten heeft weten vlot te trekken, door niet alleen in te zetten op participatie, maar ook door partijen bij elkaar te brengen. Daarnaast hebben provinciebestuur en ik dikwijls initiatieven genomen om bepaalde dossiers onder de aandacht van het bestuur van de VRU te brengen.

Mijn rol en die van provinciebestuur is niet alleen het domein van de voorfase, maar ook in de acute fase. In het Utrechtse participeer ik als (technisch) voorzitter in het Regionaal Coördinerend Beleids Team (RCBT). In het Convenant RCBT is een bestuurlijke afspraak gemaakt over de bestuurlijke coördinatie in geval van crises. Deze bestuurlijke afspraak laat onverlet dat het Convenant RCBT ondergeschikt is aan wettelijke bepalingen. Dit is met name van toepassing voor de gezagslijn minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties - commissaris van de Koningin - burgemeester, maar ook ten aanzien van het primaat van de VRU bij de voorbereiding én beheersing van crises. Met het RCBT wordt beoogd reeds in een vroeg stadium de bestuurlijke coördinatie te stroomlijnen, waarbij bovendien de informatie van de commissaris van de Koningin wordt gewaarborgd. Ook hierbij wordt gewerkt onder het motto dat samenwerking en bundeling van probleemoplossend vermogen de crisisbeheersingsorganisatie ten goede komt.

¹⁹ Ik noem hier bijvoorbeeld de Nutsbedrijven en de Kamers van Koophandel, die betrokken worden bij projecten waar zij een rol spelen.

Hoofdstuk D.3 Provinciale crisisbeheersingsorganisatie

Zoals ik in hoofdstuk 2 van dit deel reeds aangaf bestaat in de provincie Utrecht het RCBT. Dit heeft gevolgen voor de provinciale crisisbeheersingsorganisatie. Hierbij wordt ervan uitgegaan dat conform de wet de burgemeester ten alle tijden opperbevelhebber in zijn eigen gemeente blijft. De commissaris van de Koning kan echter op grond van de Wet rampen en zware ongevallen aanwijzingen geven waaraan de burgemeester is gehouden.

De beslissingen van het RCBT hebben de status van advies. Dat wil zeggen dat er geen wettelijke basis is om af te dwingen dat de adviezen worden opgevolgd. Echter, gelet op de samenstelling van het RCBT – alle bij de crisisbeheersing van belang zijnde instanties zijn hierin vertegenwoordigd – hebben de adviezen een zwaarwegend karakter.

Indien blijkt dat een burgemeester één der adviezen van het RCBT naast zich neerlegt, waardoor de beheersing van de crisis wordt bemoeilijkt dan wel dat de bestuurlijke coördinatie wordt gefrustreerd, kan ik mijn functie als voorzitter van het RCBT tijdelijk neerleggen en vanuit mijn wettelijke bevoegdheid als commissaris van de Koningin een aanwijzing geven aan de betreffende burgemeester. De voorzitter van de VRU neemt in dat geval het voorzitterschap van het RCBT waar.

De commissaris van de Koningin laat zich op grond van de wet bijstaan door een Provinciaal Coördinatie Centrum (PCC). Hoewel veel taken van het PCC zullen worden uitgevoerd in de sectie provincie van het RCBT, blijft het PCC formeel bestaan als ondersteunend orgaan voor de commissaris van de Koningin. Zijn specifieke rijkstaken zullen namelijk altijd via het PCC worden afgehandeld. Zo behartigt het PCC formeel de communicatie in de gezagslijn burgemeester - commissaris - minister. Wanneer de commissaris van de Koningin echter voorzitter van het RCBT is, functioneert het PCC in de praktijk in de sectie provincie van het RCBT, dan wel als actiecentrum hiervan.

In de praktijk heeft dit tot gevolg dat de commissaris van de Koningin vertegenwoordigd is op zowel strategisch (besluitvormend) als tactisch (adviserend) niveau; daar waar de commissaris en zijn kabinetschef participeren in het RCBT, daar heeft een liaison van de commissaris zitting in het Regionaal Operationeel Team (ROT).

Deze werkwijze is meermalen beoefend. Tot op heden is het RCBT nimmer bijeen gekomen ten tijde van een crisis. De ervaringen tijdens de oefeningen zijn positief. Uiteraard zijn inmiddels verbeterpunten aangebracht om de besluitvoering nog efficiënter te maken. Hoewel een en ander door de komst van de Wet op de Veiligheidsregio's in de toekomst mogelijk zou kunnen veranderen, hebben de VRU en ik besloten op dezelfde voet voort te gaan.

De organisatiestructuur alsmede de procedures zijn geborgd in het Provinciaal Coördinatieplan (PCP).²⁰ Mede met het oog op de ervaringen, het veranderende paradigma in de wereld van de crisisbeheersing en de aanbevelingen van de Inspectie Openbare Orde en Veiligheid (IOOV) ben ik voornemens in 2007 het PCP te actualiseren.

Wat betreft de provinciale taken in de uitvoering ten tijde van crises zijn enkele afspraken gemaakt. Over het algemeen kan hierbij gesteld worden dat geen bijzondere of afwijkende procedures moeten worden gevolgd; de provinciale diensten (bijvoorbeeld milieu en wegen) werken onder het motto business as usual.

Daarnaast is er een provinciaal draaiboek Hoog Water, waarin de rollen, taken en bevoegdheden van het provinciebestuur ten tijde van hoogwatersituaties zijn gedefinieerd.

²⁰ Commissaris van de Koningin in de provincie Utrecht, *Provinciaal Coördinatieplan voor crisisbeheersing in de provincie Utrecht* (Utrecht mei 2005).